

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 14.02.1962, sp. zn. 2 Tz 22/61, ECLI:CZ:NS:1962:2.TZ.22.1961.1

Číslo: 1/1962

Právní věta: Převzetí záruky za převýchovu společenskou organizací a působení kolektivu na pracovišti má velký význam pro převýchovu pachatele. Při rozhodování o trestu musí však soud možnost převzetí záruky za převýchovu pachatele posuzovat v souvislosti se všemi hledisky pro výměru trestu rozhodnými i se zřetelem ke splnění účelu trestu, jak to má na mysli ustanovení § 23 tr. zák. a musí tak činit s ohledem na konkrétní projednávaný případ.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 14.02.1962

Spisová značka: 2 Tz 22/61

Číslo rozhodnutí: 1

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Organizace společenské, Rozkrádání majetku v socialistickém řízení, Ukládání trestu, Záruka společenské organizace

Předpisy: 86/1950 Sb. § 58 odst. 1 písm. b)
§ 59

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem okresního soudu v Příbrami byl obžalovaný uznán vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) tr. zák. a odsouzen za použití § 40 odst. 1 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku.

Krajský soud v Praze k odvolání obžalovaného zrušil rozsudek okresního soudu v Příbrami ve výroku o nepodmíněnosti trestu odnětí svobody a rozhodl, že trest odnětí svobody v trvání 1 roku se podle § 58 odst. 1 písm. b), § 59 tr. zák. podmíněně odkládá na zkušební dobu 3 roků s podmínkou, že obžalovaný podle svých sil nahradí škodu, kterou trestným činem způsobil.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu zrušil rozsudek krajského soudu a uložil mu, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Proti rozsudku krajského soudu v Praze podal předseda Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona v níž vytýká, že rozsudkem krajského soudu, pokud byl obžalovanému uložen trest odnětí

svobody v trvání 1 roku podmíněně odložen na zkušební dobu 3 roků, byl porušen zákon v ustanovení § 58 odst. 1 písm. b), § 59 tr. zák. Současně navrhl, aby rozsudek krajského soudu byl v uvedeném rozsahu zrušen.

Nejvyšší soud shledal, že byl porušen zákon.

Podle skutkových zjištění dopustil se obžalovaný trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví tím, že jako řidič národního podniku Středočeské mlýny a pekárny, okr. Příbram, při rozvážení chleba pro vojenský útvar po dohodě se správcem skladu útvaru nedodával všechen chléb podle dodacích listů, ale část si ponechával, takže v době od prosince 1959 do ledna 1962 získal nejméně 3000 kg chleba, který bez dodacích listů rozprodal po prodejnách, čímž získal asi 7800,- Kčs. Dále v lednu 1962 v provozovně uvedených mlýnů a pekáren si vzal pro sebe asi 3,40 kg sádla v ceně 90,- Kčs a ponechal si dva pytle mouky v ceně 465,- Kčs, která mu byla svěřena k jiným účelům.

Skutková zjištění ohledně trestné činnosti obžalovaného jsou v souladu s provedenými důkazy. Též právní posouzení věci odpovídá zákonu.

Pokud však jde o trest, nelze s rozhodnutím krajského soudu souhlasit. Krajský soud odůvodnil přiznání podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody tím, že obžalovaný je velmi dobrým pracovníkem, že před spácháním trestného činu žil řádným životem pracujícího člověka a s přihlédnutím k převzetí záruky společenskou organizací dospěl k závěru, že vlivem působení pracovního kolektivu dojde u obžalovaného k převýchově i bez výkonu trestu.

Je nepochybné, že převzetí záruky na převýchovu pachatele společenskou organizací a působení kolektivu na pracovišti má velký význam pro převýchovu pachatele. Při rozhodování o trestu musí však soud převzetí záruky za převýchovu pachatele posuzovat v souvislosti se všemi hledisky pro výměru trestu rozhodnými i se zřetelem ke splnění účelu trestu, jak to má na mysli ustanovení § 23 tr. zák. a musí tak činit s ohledem na konkrétní projednávaný případ.

Krajský soud při rozhodování o trestu dostatečně nehodnotil skutečnost, že obžalovaný se dopouštěl trestné činnosti po dobu delší dvou let, že zneužil k jejímu páčání svého zaměstnání řidiče, a že z jeho podnětu se dopustily trestné činnosti směřující proti majetku v socialistickém vlastnictví i další osoby. To vše kontrastuje s charakteristikou obžalovaného jako velmi dobrého pracovníka. Trestnou činností získal obžalovaný několik tisíc korun. Krajský soud též nepřihlédl k třídnímu profilu obžalovaného, který ovlivnil spáchání zažalovaného trestného činu. Obžalovaný pochází totiž z maloburžoazie, sám od r. 1939 do r. 1959 provozoval pekařskou živnost, v níž zejména v době okupace zaměstnával cizí pracovní síly.

Teprve od r. 1959 pracoval jako dělník v býv. své živnosti, později jako řidič při rozvozu chleba. V jeho trestné činnosti se odráží snaha získat na úkor socialistického podniku soustavným rozkrádáním trvalý zdroj příjmů, tyto záměry se mu též po delší dobu dařily.

Kdyby byl krajský soud pečlivě hodnotil všechny shora uvedené okolnosti, byl by musel dojít k závěru, že zvyšují stupeň nebezpečnosti činu, směřujícího proti majetku v socialistickém vlastnictví a jeho závažnost natolik, že uložení podmíněného trestu odnětí svobody, i když obžalovaný nebyl dosud trestán, by bylo v očividném nepoměru k stupni nebezpečnosti činu pro společnost.

Jelikož krajský soud takto nepostupoval, porušil zákon v ustanovení § 58 odst. 1 písm. b), § 59 tr. zák.

Proto Nejvyšší soud rozsudek krajského soudu v Praze v uvedeném rozsahu zrušil a vrátil věc k novému projednání a rozhodnutí.